

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I, 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 169.

V Ljubljani, v sredo 26. julija 1893.

Letnik XXI.

Obrtna enkêta.

Z Dunaja, 22. julija.

(Konec.)

Na dvajseto vprašanje, ki zadeva le trgovce, nobeden veščak ni odgovarjal; gledé jedenindvajsetega vprašanja pa so bili različnega mnenja.

Rebek je priporočal zdatno državno podporo za napravo strojev, ki naj bi jih obrtniki rabili za svoje potrebe. Da morejo pa tudi zadruga svoje premoženje rabiti za skupne zadrugne namene, spremeni naj se § 115. obrtnega reda v tem smislu, da bodé za veljavne sklepe zadostovala dvetretjinska večina.

V tem smislu izražali so se tudi Regali, Sturm, Schlegel, Tuma in še nekateri drugi veščaki razven Kunc in Lenčeka. Kunc je bil namreč odločno zoper to, da naj bi zadruga skrbele za napravo strojev. On ne izprevidi nobene koristi strojev, ki jo zagovarjajo in povzdigujejo le zastopniki takorimenovanih liberalnih idej. Ako bi se povsod vpejlali stroji, kam bi se potem prodajali izdelki? On zato umeje strah pred novimi iznajdbami, s katerimi pridemo morda še do tega, da se bode v stroj vrglo blago in da narejena suknja pride iz njega na dan. Ako se tudi za male obrtnike napravijo stroji, rokodelstvo naposled popolnoma preneha in se spremeni v zgolj velika podjetja.

Poslanec Adamek opozarja veščaka, da so se vsi dozdej zaslžani veščaki iz Češke, Nižje Avstrije in drugih dežel izrekli za premembo § 115., in ga vpraša, kako se hoče malo obrtništvo boriti zoper veliko industrijo, ako on tako odločno nasprotuje združenju obrtnikov in se ustavlja vsakateremu napredku?

Kunc odgovarja, da gledé koristi strojev nikakor ne pritrjuje mančesterskim nazorom.

Poslanec dr. Lueger ga opozarja, da bi bilo mogoče napraviti založnice za surovo blago in pomožna društva, udeleževati se oskrbovanja raznih izdelkov vojaštva, uniformiranje uradnikov itd., ako si napravijo potrebne stroje; in poslanec Pernertorfer ga vpraša, ali je raba strojev mar krivda kake politične stranke?

Toda Kunc odgovarja, da je tudi zoper napravo založnic za surovo blago in zoper vsa taka podjetja, ki so jako nevarna in h katerim naj se nihče ne sili. Zato je on za to, da naj § 115. ostane, kakoršen je.

Tudi veščak Lenček je bil zoper napravo strojev, ker imamo, kakor se je izrazil, dovolj živih strojev.

Na dvaindvajseto vprašanje odgovarjali so veščaki soglasno, da naj sme gospodska izvoljenim načelnikom obrtnih zadrug potrjenje odrekati le v slučajih, ki so naštetí v § 118. obrtnega reda.

Pri triindvajsetem vprašanju so bili pa zopet raznega mnenja. Regali in mnogi drugi so priporočali obligatorične okrajne in deželne zadrugne zveze, oporekali pa so državni taki zvezi; Hribar in Karba pa sta bila samo za okrajne zveze, češ, da si na Štajerskem od deželne zveze ne moreta nič dobrega obetati.

Gledé prizivne pravice pa so pri triindvajsetem vprašanju zopet vsi pooblaščenici soglasno odgovarjali, da morajo zadruga imeti to pravico z odločilno močjo.

Malo navskriž pa so bili pri petindvajsetem in šestindvajsetem vprašanju. V tem so bili sicer vsi jedini, da naj se zavarovanje proti nezgodam ne razteza na malo obrtništvo; Rebek je segal še dalje in je priporočal, da naj se celó pri stavbenih obrtih delavci zavarujejo le za toliko časa, kolikor

imajo z delom pri stavbah samih opraviti, ne pa tudi za čas, ko delajo v svojih delavnicah.

Supančič je nasprotno zagovarjal dotične določbe novega, pa dozdej še ne potrjenega stavbenega zakona; ravno tako Lenček; Karba pa je rekel, da bi bilo zavarovanje proti nezgodam le v tem slučaju mogoče, ako bi bili vsi zavarovani za vse slučaje in bi dobili odškodovanje tudi za nesreče, ki bi se jim pripetile sploh tudi zunaj obrtnega dela.

Bistven razloček pa je stopil pri šestindvajsetem vprašanju na dan. Večina naših veščakov je bila za vsestransko pospeševanje zadrugnih bolniških blagajnic, pri katerih naj bi se zavarovali tudi učenci.

Veščak Karba pa je ugovarjal zadrugnim blagajnicam in odločno zagovarjal okrajne bolniške blagajnice, gledé rokodelskih učencev pa je menil, da jih ni treba zavarovati, ker to preveč stroškov prizadeva mojstrom.

Poslanci so ga opozarjali, da si more od starišev v učni pogodbi izgovoriti povračilo zavarovalnih stroškov, ali on je trdil, da to ne gre in da naj zavarovanje učencev sploh odpade. Jednako odločno se je ta veščak izrekel zoper napravo mojsterskih bolniških blagajnic, katere so drugi pooblaščenici hvalili kot jako koristne in potrebne naprave, katere naj se povsod ustanové obligatno.

Strokovnjak Kunc se je pritoževal, da gospodske takim blagajnicam, ki so se dozdej osnovala prostovoljno, delajo preveč zaprek in prizadevajo preobilnih stroškov. V Ljubljani je taka mojsterska bolniška blagajnica, ki šteje 42 členov in ima okoli 1600 gld. premoženja. Nekega dne dobi od mestnega magistrata ukaz, da naj gospodski predloži zavarovalno-tehničen račun. Kot načelnik dotične blagajnice šel je k magistratu vprašat, kdo zna na-

LISTEK.

Pot v Rim.

(Dalje.)

Zberemo se zunaj pred cerkvijo. Solnce se je nagnilo čez poludne; želedec je začel godrnjati. Da ga potolažimo, se razidemo vsak na svoje stanovanje z zagotovitvijo, da se vidimo ob treh pred Animo.

O kako nam je kosilo dišalo! Tudi kruh, dasi neslan, nam je šel v tek. Reveži so bili oni, ki so morali kositi v malih gostilnah. Lah so prav slabi postreščki. Predno dobiš meso, je že juha prebavljena. A kaka težava je še z računom! Lah ti račun vsako reč posebej in za vsako osebo posebej. A kosilo nas je skupaj 23 oseb. Dlje je trajal račun, kakor vse kosilo.

Ko se je „domovina“ dobro počutila in ko so žepi lažji postali, smo šli k Animi, a predno sem jaz tja dospel, so naši romarji že odšli po mestu.

Z nekim Slovencem iz Reke, kateri je tudi postal, vzamem voz ter se odpeljeva k „San Paolo“, v nadi, da tam dobiva naše romarje. A ti se niso držali dotičnega kašipota, temveč so šli v druge cerkve.

Tako sva si sama dobro ogledala baziliko svetega Pavla in „tre fontane“. Ker sem bil drugi dan

z romarji zopet na teh svetih krajih, sem tam nekaj besedi o njih napisal.

Od „treh fontan“ sva se peljala k sv. Alešu. Cerkev je velika in lepa. Pod velikim oltarjem počiva truplo sv. Aleša. V samostanu so živeli svoje dni ruski apostoli sv. Vojteh, Anastazij in Bonifacij. Laška vlada je vzela samostan. V njem se zdaj uče slepci.

Skozi velika vrata sva stopila na vrt. Majhen je sicer, a krasno sva z njega videla Tiber, Palatin in Vatikan.

Komaj sva se ločila od te cerkve, sva bila že pred cerkvijo sv. Sabine. Stopiva k portonu samostana ter pozvoniva. Cerkev je bila že zaprta, ker se je bližal večer. Kmalu nama odpre vrata mlad, jeklen dominikanski lajik. Koj je spoznal, da sva Slovenci, in počel je z nama govoriti slovensko. Oj, kako sladko smo se pogovarjali v mili materini besedi!

Prijazni brat je naju najprej peljal v cerkev. Hiša božja je velika, 24 stebrov jo deli v tri ladije. V velikem oltarju počiva sv. Sabina. Drugih znamenosti ni v cerkvi.

Iz cerkve je naju peljal v sobico, v kateri je živel sveti Dominik in sv. Pij V. Zdej ima sobica obliko kapelice. Pravil nama je tudi, da jim je velikanski samostan ugrabila vlada. Vanj pošilja bolnike ob času kužne bolezni. Le tri sobice imajo še menihi. Saj sta tam samo dva mašnika in jeden brat.

Slednjič je naju še peljal na vrt ter nam pokazal drevo, katero je vsadil sv. Dominik. Spoštljivo sem vzel seboj nekaj peres. To mi je zelo drag spomin na velikega sv. Dominika.

Na to se odpeljeva nazaj v mesto. Vse namreč do sedaj omenjene štiri cerkve so zunaj mesta. Blizu mesta sva stopila v cerkev „S. Maria in Cosmedin“. Stoji na mestu paganskega tempelja, kateri je bil posvečen vinskemu bogu in pa boginji žita. V pred dvorišču stoji strašljiva statua z odprtimi usti, očmi in nosnicami. Imenuje se „usta resnice“. Kdor je namreč lagal ali krivo prisegel, in, kakor je govorica, v ta usta položil roko, je ni mogel več vën vzeti.

Cerkve je stara in temna. Največjo vrednost ima tabernakelj v stranski kapeli na listni strani.

Skoraj nasprotno od te hiše božje sva videla še dobro ohranjen tempelj boginje Veste. 19 lepih stebrov nosi streho. V sredi tempelja je ognjišče, na katerem je gorel sveti ogenj. Šest devic je moralo noč in dan čuvati ta ogenj. Ako je katera zgubila čistost, je zgubila življenje, in tako tudi njen zapeljivec. Tako so ajdje čislali sveto čistost. In kako sodijo o njej današnji kristijani po imenu?

Prav v mestu sva se peljala mimo „gledališča Marcelovega“. Velika zgradba je, sedaj zapuščena. Zidovje je še precej močno.

Kmalu se je prijatelj ločil od mene. Ko sem menjal denar, je spravil fujakar 10 lir ter oddrdral

rediti tak račun, ali rekli so mu, da tega ne vedo. Sel je k vladi, ali tudi tam nimajo nobenega, ki bi to znal, in so mu rekli, da v Ljubljani sploh nobenega takega človeka ni, da naj se pa obrne do nekega G. na Dunaju, ki mu to naredi. Društvo se je obrnilo do omenjenega človeka in mu poslalo vse potrebne spiske in zapiske ter čez nekoliko časa res dobilo neki listek, na katerim so bile zapisane nekatere številke, ki pa niso bile povsem tako vravnane, kakor se je zahtevalo. In vendar je moralo društvo gospodu G. za to delice plačati 50 gld., kar pa po njegovem zagotavljanju ni bilo dosti, ker bi bil smel še veliko več računati!

Pri sedemindvajsetem vprašanju so se vsi veščaki strinjali v sodbi, da naj se delovanje pomočnikov v lastnem domu odpravi. Samo gledé tega so imeli Karba in nekateri drugi nekoliko pomislikov, da bi s to odpravo ne bile zadete tudi žene, ki so svojim možem pomagale pri izdelovanju naročenih rečij.

Ravno tako so pri osemindvajsetem vprašanju vsi zahtevali popoln nedeljski počitek ne samo za obrtnike, ampak tudi za tabačne trafike in loterije, češ da mora država vsem drugim dober zgled dajati. Tudi so povdarjali, da se bodo ljudje odvadili ob nedeljah kupovati potrebne reči, ako vidijo, da so prodajalnice zaprte in da nič ne dobé. Vsak se bo potem s potrebnim blagom preskrbel že ob sobotah. Kunc omenja, da so o svojem času računili, koliko milijonov goldinarjev odide narodnemu gospodarstvu, ako se ob nedeljah ne sme delati, in da so bili mnogi ravno zaradi tega zoper nedeljski počitek; ali postava je zaukazala ta počitek in dotične zgube ne čuti nihče; zato je tudi on za popoln nedeljski počitek. Enakega mnenja so Tuma, Supančič in mnogi drugi. Regali pa tirja, da naj se ne govori samo o počivanju, ampak tudi o posvečevanju nedelj in da naj se ta počitek in to posvečevanje raztegne tudi na zapovedane praznike ter obžaluje, da dotičen zakon dozdej še ni bil sklenjen od državnega zbora.

Na vprašanje predsednika Exnerja, kateri prazniki naj se posvečujejo, odgovarjal je Regali, da naj vsaka postavno priznana verska družba obhaja svoje zapovedane praznike. Enake misli sta bila Sturm in Rebek; Lenček pa je rekel, da posvečevanja nedelj ni treba postavno zapovedovati, ker se mora vsak kristijan zavedati svoje verske dolžnosti.

Na devetindvajseto in trideseto vprašanje je ogromna večina naših veščakov odgovarjala, da obrtnih svetov ni treba; Supančič je priporočal, da naj se ločite trgovska in obrtna zbornica in njeni posli preneso na zveze obrtnih zadrug. Sturm in Regali sta povdarjala, da naj na zveze obrtnih zadrug preidejo tudi politične pravice, čemur je pritrdjeval tudi Kunc, dasiravno je on za svojo osebo, kakor je rekel, že splošno volilno pravico.

domu. Okolu osme ure pridem tudi jaz na stanovanje. Tu dobim vse doma, potnega tovariša in najine romarje. Spravili smo se k večerji. Kranjske klobase s hrenom in laško vino, to nas je dobro pokrepčalo. Vmes so mi pripovedali, kaj so čez dan videli in doživeli.

Po večerji smo šli počivat. Po kratkem počitku napoči četrtek, 14. dan aprila.

Ko smo se vredili, odmaševali itd., smo se zopet zbrali pred avstrijskim hospicem ali pred „Animo“. Zasedli smo vozove. Fijakarji so kazali bele zobove. Veselili so se namreč obilnih lir.

Vreme je bilo krasno. Ker so bile vse ulice polite, smo čutili malo hladu. Voz je drčal za vozom. Po polurni vožnji smo zagledali pred seboj cerkev sv. Pavla. Pred njo zagledamo že od daleč lepo število mladeničev. Šolarji so imeli vaje. Večji mej njimi so imeli puške, manjši pa palice. Na glavi so imeli kape. Vežbali so se prav po vojaško.

Ta vaja je menda sedaj na Laškem obilgalen predmet namesto krščanskega nauka. Tega so framasoni iz vseh državnih šol, tudi iz ljudskih, popolnoma škartirali. Odgojiti hočejo svoj naraščaj brez Boga, brez vere, brez vsacega krščanskega nauka. Kaj bode iz take mladine, ki ne sme ničesar slišati o Bogu, si lahko mislimo. Že stari pagani so priznavali, da je vera podlaga držav, poštenosti in pravičnosti, a sedanji laški framasoni, imajoči vladno v rokah, to popolnoma prezirajo.

(Dalje sledi.)

Nasprotnega mnenja sta bila Hribar in Karba, ki sta zagovarjala obstanek trgovinskih in obrtnih zbornic. Se le, ko so jih nekateri poslanci opozarjali na pritožbe, ki so jih izrekli prej zaslišani obrtni veščaki zoper trgovinske in obrtne zbornice, češ, da za obrtne potrebe nič ne storé in da morajo imeti obrtniki svoje lastno zastopstvo, pridružila sta se mnenju veščaka Habelna, ki je priporočal ustanovitev obrtnih svetov, na katere naj preide nekoliko pravic, ki jih imajo zdaj trgovinske in obrtne zbornice. Veščak Bitežnik je pri tej priliki tožil, da manjši obrtniki zdaj celo nimajo volilne pravice za trgovinsko in obrtno zbornico, ter prosil, da naj bi se ta volilna pravica razširila tudi na manjše obrtnike, ki sploh plačujejo kaj obrtnega davka.

Po dovršenih vprašanjih sprosil si je veščak Karba še enkrat besedo, ter je priporočal obrtnemu odseku, da naj se v obrtni zakon sprejme tudi določba, ki bi dajala političnim gospodskam oblast, po predlogu zadrug obrtno pravico vzeti obrtnikom, ki vsled lastnega zadolženja ne plačujejo doneskov za zadrugo, bolniško blagajnico itd. Podpredsednik Exner omenja, da govornika ni hotel med govorom ustaviti, dasiravno ta reč ne spada k stvari, to mu pa pové, da bi bilo to tako grozno in drakonično sredstvo, da bi ga ne mogel nihče priporočati, zlasti ne ljudje, katere bi utegnili same zadeti. Nobenemu se ne sme vzeti pilika, služiti si vsakdanji kruh. Na to se podpredsednik zahvali veščakom za njihove izjave ter se v imenu odsekov od njih poslovil. Dne 24., 25., 26., 27., 28., 31. julija in 1. avgusta pridejo na vrsto veščaki iz Galicije, 3. avgusta pa iz Bukovine.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. julija.

Moravski namestnik. Neki češki list ve povedati, da se novi namestnik za Moravsko vzame iz češkega plemstva. Vlada se je baje že odločila za določeno osebo, katera zna tudi češki. Da se imenuje konservativen veleposestnik za moravskega namestnika je zahvaliti vplivu grofa Schönborna. To bode vsekako vpeh za Hohenwartov klub. Vsekako je pa žalostno za avstrijske razmere, če se imenovanje obeh deželnih jezikov zmožnega namestnika za Moravsko že zmatra za nekako pridobitev. To bi moralo biti že samo po sebi razumljivo, da v deželi, ki je po večini prebivalstva češka, mora najvišji uradnik tudi češki znati, posebno ker Čehom gotovo ne manjka za tako mesto sposobnih mož. Imenovanje kacega konservativnega veleposestnika je zaradi tega želeli, ker bo de lahko vplival pri volitvah za deželni zbor v skupini veleposestva. Od te strane je odvisna večina. Če pridobi srednjo stranko za konservativce, pa zgube nemški liberalci večino v deželnem zboru.

Rusini. Dve rusinski društvi poslali ste spomenico do ministerskega predsednika, v kateri ga opozarjata, da v gospodski zbornici razen metropolita Sembratovića ni sedaj še prav nobenega Rusina. Metropolit je član gospodske zbornice po svojem dostojanstvu. Rusini so že večkrat izražali željo, da bi se kak njih rojak poklical v gospodsko zbornico, ali dosedaj zastoni. Tukaj proti Rusinom najbrž deluje poljski vpliv.

Protisemitizem v Galiciji. V Tarnopolu, kjer je bil mestni zbor zaradi nerednostij razpuščen, so voljeni v mestni zbor protisemitje. Ker je v tem mestu tudi mnogo židov, je zaradi tega veliko turgovanje v Izraelu. Glavno glasilo avstrijskih liberalcev toži, da so Poljaki pokazali pri tej volitvi, da je opravičen izrek: „Poljaki so povsod liberalni, samo doma ne“, katerega je izrekel neki poslanec v državnem zboru. V mestni zbor ni voljen niti dr. Leon Kozminski, kateri je po trditvi liberalnih listov osemnajst let županoval v občno zadovoljstvo. Mi moramo to volitev imenovati vesel začetek in le želimo, da tudi druga mesta posnemajo Tarnopol. Sedaj gospodarijo v večini gališki mest židje in to gotovo le sebi v korist.

Shod rumunske stranke v Sibiriju bil je dobro obiskan. Sklenilo se je, da Rumuni hočejo vzajemno postopati z drugimi nemažarskimi narodnostmi na Ogerskem. Odločno se je shod izrekel, da odobruje vse, kar je izraženo bilo v rumunski spomenici, katero so hoteli izročiti vladarju. Ostro je shod obsojal postopanje ogerskih oblastev, ki zaradi te spomenice preganjajo rumunske rodoljube in kratijo Rumunom društveno svobodo. Shod se je izrekel tudi proti cerkveni politiki sedanje vlade.

Reforme, ki se nameravajo, so nezdrava prikazen, in ne izvirajo iz potrebe krščanskih narodov, pa se tudi ne dajo opravičevati z državnimi koristmi. Če se bodo izvele, bodo vzbujale le občno nevoljo. Slabile bodo rodbinske vezi in versko čuvstvo v narodu in pretresle etična čutila. Došlo je bilo mnogo brzogovornih pordravov, ne le od Rumunov, temveč tudi od Slovakov in celo od Hrvatov. V vseh teh telegramih se izraža želja po skupnem delovanju vseh nemažarskih narodnostij. Mažarom pač take izjave niso po volji, ker kažejo, da se pripravlja skupen odpor.

Bavarsko katoliško politično društvo.

Na Bavarskem je bilo več let neutralno učiteljsko društvo, katero so podpirali tudi duhovniki, če tudi ni kazalo baš katoliškega značaja. To društvo si je nabralo tudi precejšen zaklad za učiteljske vdove in sirote. Zadnji čas je pa to društvo popolnoma zavozilo v liberalni tir. Posebno društveno glasilo je začelo krepko mahati po duhovnikih. Nekateri katoliški učitelji so se zaradi tega pritožili pri vodstvu društva in zapretili, da izstopijo, če pojde tako naprej. Liberalno vodstvo se pa za vse opomine ni zmenilo, kajti mislilo si je, da noben učitelj že zaradi tega ne izstopi, ker ima društvo precejšen učiteljski zaklad za vdove in sirote. Liberalci so mislili, da katolike vodijo le materialne koristi, kakor njih, ali so se zmotili. Katoliški učitelji so izstopili iz liberalnega društva in osnovali svoje društvo, ki ima že sedaj blizu 400 članov. Sedaj je pa juridično vprašanje, če ima staro učiteljsko društvo pravico, obdržati vse zaklade, katere je nabralo kot neutralno društvo, ko se je izneverilo prvotnim načelom.

Poljaki v Prusiji. Kazalo je že, da se Poljakom nekaj dovoli v šolskem oziru, ker so glasovali za vojaško predlogo. Govorilo se je, da je vlada vprašala šolska oblastva, kako naj bi se ozirala na pouk poljščine. Ta novica je bila vzbudila veliko razburjenost v nekaterih nemških listih. Tega se je menda vlada ustrašila, ali pa sploh dobre volje ni imela, kaj storiti za Poljake. Po raznih listih, kateri imajo zveze z vlado, se je jelo zatrjevati, da vlada nikakor ne misli dosti pospeševati učenja poljščine. Zatrjevalo se je, da se obdrži v šolah nemški učni jezik, samo poljščina se vpelje kot obvezni predmet, kar dosedaj ni bilo. Sedaj pa neki list zatrjuje, da gre le za to, da se veronauk dovoli poučevati v poljščini. „N. Allg. Ztg.“ pa oporeka, da bi vlada sploh bila že kaj vprašala šolska oblastva zaradi poljskega pouka, in daje razumeti, da se Poljakom ničesa ne dovoli. Nam se prav dozdeva, da je vlada že bila pač nekaj storila, ali se se je premislila in vso stvar umaknila.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. julija.

(Sv. Oče Leon XIII. krstni boter v naši cesarski družini.) Dne 16. t. m. je krstil prevz. g. dr. I. Flapp, škof poreški, novorojenega sina nadvojvode Karola Stefana, kateri stanuje v Pulju. Zastopnik krstnega botra sv. Očeta Leona XIII. je bil nadvojvoda Albreht Salvator. Novorojeni nadvojvoda je dobil sledeča krstna imena: Leon, Karol, Marija, Ciril in Metod!

(Petindvajsetletnico) župnikovanja in dekanovanja v Stari Loki obhaja danes v veselje svoje fare in loške dekanije v krogu več svojih sodelavnikov v vinogradu Gospodovem preč. gosp. Matej Kožuh, župnik in dekan v Stari Loki. Starološka občina je imenovala tem povodom gospoda slavljenca častnim občanom. Slavnostni govor v cerkvi je imel preč. gosp. monsignor L. Jeran, ki je šel v spremstvu mil. gg. prelata dr. Čebaška in kanonika Kluna pozdravit jubilanta. Želimo neumornemu gosp. dekanu, čigar gorečnost za čast božjo in neomahljiva ljubezen do naroda sta znani širom domovine, da še dolgo deluje kot skala trden za versko in narodno probujeno loško okolico!

(Častnim kanonikom) ljubljanskega stolnega kapitelnja je imenovan, kakor se nam je včeraj z Dunaja brzogovorno poročalo, preč. gosp. dekan in mestni župnik Jan. Oblak v Kamniku. Vse Slovenec, ki poznajo goreče dušnopastirsko in rodoljubno delovanje gospoda dekana Oblaka, je ta vest gotovo veselo iznenadila. Blagemu duhovniku pa rodoljubo odločnega katoliškega prepričanja tudi v politiki, po starem našem geslu: Vse za vero, dom, cesarja, prisrčno čestitamo.

(Gosp. c. kr. deželni predsednik baron Hein) odpotoval je včeraj z gosp. predsedniškim tajnikom vitezom Laschanom na Dolenjsko.

(Nova okrajna sodnika za Kranjsko.) Sodnijska pristava gg. Klobučar v Ptuj in pl. Langer v Novem Mestu sta imenovana okr. sodnikoma, prvi za Trebnje, drugi za Badeče.

(Konj se je splašil.) Pri včerajšnjem pogrebu gosp. Jos. Hočevarja se je prigodila velika nesreča. Ko je pogrebni sprevod ob polu 6. uri dospel v Slonove ulice, splašil se je konj nekega ravno pred vojaško bolnišnico čakajočega izvoščeka, se hitro obrnil in dirjal naravnost proti prvemu delu sprevoda, kjer so hodili otroci iz Marijanišča in Lichtenthurnovega zavoda. V divjem diru zadel se je z vozom v Doberletovega postreščka št. 14, kateri se je takoj nezavesten zgrudil na tla. Ljudje so bili preplašeni, ker je vsak mislil, da je mrtev. Poklicali so hitro duhovnika iz deželne bolnišnice. Ponesrečenec je nevarno poškodovan, izvošček pa lahko ranjen.

(Nova maša.) V Horjulu je obhajal minolo nedeljo, kakor se nam piše od tam, prav spodbudno novo mašo č. g. Tomaž Rožnik, tamošnji rojak. Vsa fara se je redke slavnosti veselila že naprej in vse je tekmovalo, da se je prelepi praznik dostojno obhajal. Fantje so skrbeli za smodnik, stavili mlaje in slavoloke, dekleta so pletla vence in šopke, požarna bramba, in zlasti njen načelnik pa je skrbela za red in za okinčanje cerkve, župnišča in vasi. V soboto večer so zapeli gg. bogoslovci novomašniku, izvrstnemu pevcu in bivšemu dirigentu nekaj ganljivih pesmij. Svetili so jim z balončki v rokah naši vrli ognjegasci. Pri slovesnosti sami v nedeljo dopoldne je v natlačeni cerkvi navdušeno govoril slavnostni govor g. prof. dr. Jos. Marinko o preimenitni službi duhovnikov. Sveto opravilo, katero je povišavalo lepo petje, se je izvršilo v najlepšem redu, tako, da nam ta dan ne pride kmalu iz spomina. Bog nam daj kmalu zopet doživeti tak veseli dan!

(Med Rakekom in Planino) je od 16. t. m. dvojna poštna zveza. Ob 12. uri gre poštni sel iz Planine in pride v Rakek ob 1. uri popoldne, od koder se ob 1/4. uri zopet nazaj povrne.

(Nesreče.) Iz Logatca se nam poroča, da so se v teku minolega tedna dogodile tam štiri nesreče. Božjastno dekle je padlo v vodo in utonilo; povozen je bil otrok, drugi je utonil, in na nekega odrasčenega moža se je zvalil hlod ali tram in ga zmečkal. Res, nesreča nikdar ne miruje.

(Bolnišnica č. usmiljenih bratov v Novem Mestu.) „Slovenec je že poročal, da je red usmiljenih bratov kupil v Kandiji poleg Novega Mesta gradič „Novi dvorec“ v napravo bolnišnice za moške. — S prva so poslopje nameravali prezidati. Ker bi bili pa stroški preveliki in poslopje za bolnišnico le premajhno, zato bodo v teku treh let na vrtu zgradili popolnoma novo poslopje, v katerem bode prostora za 80 postelj. — Med zidanjem bodo pa v gradu imeli začasno bolnišnico za 22 bolnikov.

(Iz krškega okraja.) Koder imamo še zdravo trtje, obeta se nam letos mnogo dobre vinske kapljice. Zlasti na sosednem Bizeljskem kažejo na novo zasajeni vinogradi prav lepo. Sicer je pa revščina pri naših vinogradnikih vedno večja. Naša kmetijska podružnica je tedaj posredovala, da je veliko vinogradnikov, ki so že ali ki nameravajo zasaditi nove vinograde ameriških trt, vložilo pri deželnem odboru prošnje za denarne podpore. Od kacij 100 prošenj je bilo le malo uslišanih. Deželnemu odboru manjka za take podpore denarja, ker ga deželni zbor odloči za druge reči, katere so mnogo manj potrebne.

(Iz Gorice) se nam piše: Zadnja „Soča“ je prinesla neko izjavo S. Gregorčiča in M. Premrla, da ne moreta izpričati trditve dopisovalčevih „iz tabora krščanske ljubezni“. „Slovenec“ te izjave ni priobčil, ker je bila preobčna. Vpraša se, kake trditve? Bili ste le dve: a) da je A. G. pripovedal itd. in da je navajal za priče. — b) da je izjavil, da je bil mistificiran itd. Radi teh dveh trditvev nas je A. G. napadel. Ali so pa vse tiste stvari prav profesorji njemu pravili, ne trdimo, ampak samo to, da si je ebčinstvo tako razlagalo. Sicer pa izjavam profesorjev radi verujemo in imenoma naj še tukaj objavimo, da je blag. g. prof. B—č slovesno zatrjeval prijateljem, da on ni A. G.—u ničesar pripovedoval, o čemur ga je navajal za pričo. Dobro, njemu veru-

jemo, ali zato pa je bil napad A. Gabrščka na naše poštenje še toliko bolj neopravičen in neosnovan. „Slovenčev“ dopisniki imajo vedno namen reanico pisati in nikogar žaliti na časti ali poštenju.

(Iz Gorič) nad Kranjem: Prav prijazno leto imamo letos. Vsled lepega vremena spomladi imamo, hvala Bogu, prav dobro letino. Pri nas namreč suša ne škoduje tolikanj, veliko več moča. Veselje navdaja človeka, če gre po polju, ker vse tako lepo raste. Bogato žito bo že kmalu požeto; zelje, krompir itd. prav dobro vse vspeva. Košnja se povsod na Gorenjskem veselo vrši. Na vse zgodaj je čuti vriekanje čvrstih koscev, ki hité s koso na rami na delo. Na stotine voz izvrstne krme se bo spravilo. Tu pa tam jo je nekoliko manj, ker ji je spomladna suša škodovala, toda zato pa se kaže, da bo otave več, kot druga leta. Vrtovi, kojih je pri nas obilo, ker ga ima vsaka hiša, so bogato obdarovani s sadjem. Jabolk, hrušk, češpelj itd. je toliko videti, da se drevje radi teže kar pripogiba. Ze davno ne ne pomnimo toliko sadja. Tudi črešenj je prav veliko. Dosedaj smo bili brez vsake hude nevihte in druge elementarne nesreče. Bog nas varuj še za naprej. V jeseni napravili bomo obilo mošta iz sadja. Skoraj pri vsaki hiši imajo nalašč za to napravljeno prešo. Po jeden posestnik ga pridela na leto po 8—10 polovnjakov. V naši fari je tudi jako živahna trgovina z opeko. Imamo namreč 6 dobrih opekarnic, v kojih se vsako leto naredi mnogo opeke, katera se prodaja na vse strani in posebno veliko v Mengiš in v Ljubljano. Skozi našo faro gre vedno, posebno v lepem vremenu obilo romarjev na Brezje, koje so od tu že prav blizu. Sliši se, da se bode ustanovila pri nas kmetijska podružnica. To bo kaj koristno za naše posestnike, kateri so premožni, da skoraj smem reči, povprečno nikjer ne tako. — Lep mir in zadovoljnost vladata v celi fari, odkar je odšel prejšnji učitelj od nas. — Spomladi precej, upamo, se bode začelo naše šolsko poslopje popravljati. Ker sedanji prostori ne zadostujejo, se bode najbrže poslopje vzdignilo. — Naša srenja je tudi vložila prošnjo za ustanovitev samostojne županije ter izločitev od preddvorske občine.

(V Sovodnjah) pri Gorici vdobili so nekateri posestniki po nekaj vojaških konjev. Konji so bolehal v Gorici; da bi ozdravili, odvedli so jih na Trnovo, a ker so dobili tu vsled ojstrega zraka hud kašelj, pripeljali so jih v Sovodnje, kjer je milejše podnebje in zrak.

(Šolstvo na Srednjem Štajerskem.) Na vsem Spodnjem Štajerskem je ni šole, na kateri bi se nemščina bolj ali manj ne gojila. 9 šol je čisto nemških, 50 je dvojezičnih in 107 pa slovenskih, na katerih je pa nemščina učni predmet, in sicer obvezen za vse učence, katerih stariši izrecno ne izrekó, da se njih otroci ne bodo učili nemščine.

(Pregaujanje slovenskih premogokopov.) V Trbovljah odpuščajo iz dela slovenske premogokope, katere imajo na sumu, da so pri zadnjih občinskih volitvah glasovali za slovenske kandidate.

(Lokalne železnice na Štajerskem.) Deželni železniški urad je že izdelal načrte in proračune za lokalni železnici iz Sentjurja preko Slatine do hrvatske meje in iz Spodnjega Dravograda v Velenje, in jih predložil trgovskemu ministerstvu. Koncesijske obravnave bodo jeseni. 30.000 gld. je pa dovolil slovenjegraški okrajni zastop za poslednjo imenovano železnico. — Iz Radgone v ogersko Soboto tudi mislijo zgraditi železnico. Po štajerskih tleh jo bo gradila posebna družba, po Ogorskem pa država.

(Napisi ulic v Pragi.) Nemci v Pragi so jako vznemirjeni, ker je mesto napravilo po nekaterih ulicah samo češke napise. Pritožili so se na namestništvo. V pritožbi omenjajo, kako je to stvar rešila dež. vlada kranjska in sklicujejo na član 19. osnovnih zakonov. Torej član 19. vendar le velja, vsaj praški Nemci to priznavajo. Dunajski nemški juristi so pa nedavno stvar razkladali drugače, da ta član nima veljave, ker se mu še ni dodal izvršilni zakon. Nemci torej s tem članom delajo, kakor baš jim ugaja. Praški Nemci naj blagovoljno poučé svoje prijatelje v Liberci, Brnu, Celju in Celovcu o veljavnosti tega člana. Sicer smo pa radovedni, kako razsodi praško namestništvo, ko so v Gradcu se izrekli, da je naprava napisov čisto lastna občinska zadeva, v kateri lahko občina stori, kar hoče.

(Potovanje sarajevskih dijakov.) 16 sarajevskih gimnazijalcev in 16 sarajevskih gojencev učiteljskega je na stroške dež. vlade odpotovalo v Dalmacijo, da si ogledajo razne kraje, tako Metković,

Sibenik, Zadar, Pulj, Opatijo in Reko. Potujejo vsak zase in učiteljski pripravniki se povrnejo te dni domu. Gimnazijalce vodi profesor Jakovčič, učiteljske pripravnike pa dr. Turič.

(Kako kolero imajo na Ogorskem.) Neki cigan je peljal sumljivega bolnika v zaprtem vozu proti bolnišnici. A temu skoraj gotovo ni dišala bolniška juha, zato je s silo odprl vozna vrata in zbežal. — Voznik seveda za njim, toda ni ga vjel. Pogual je tedaj s praznim vozom proti bolnišnici. Na vprašanje, kje ima bolnika, je cigan odgovoril: „A, ne jezite me! Ima tako hitro kolero, da ga nisem mogel doseči.“

Društva.

(Potrjena pravila.) Spremenjena društvena pravila „Dijaške in ljudske kubinje“ in „Slovenske Matice“, kakor sta jih odobrila občna zbornica omenjenih društev dne 26. maja in 7. junija letos, je kranjska deželna vlada potrdila.

(Novo društvo v Vipavi.) Iz Vipave se poroča, da se osnuje novo „Kmetijsko in obrtno društvo“. Pravila so se že predložila c. kr. deželni vladi.

(Slovensko planinsko društvo) je zaznamovalo z rudečo barvo pot z Jesenic na Planino pri Sv. Križu (1 ura). S Planine je pa zaznamovalo pota ua Roščo (2 1/2 uri), na Golico (2 1/2 uri) in na Kočno ter Lepi vrh (2 uri). Pota so vsa zložna, da se pride brez težave na vrh, odkoder je najlepši razgled po vsem Koroškem. Ob jasnem vremenu se vidita celo Veliki Zvonar in Dachstein. Triglavska skupina z lednikom je očesu najlepša in najveličastnejša z Golice.

— (Društvo rudečega križa za Kranjsko) razpošilja poročilo o svojem delovanju leta 1892. — Društvo je štelo konec leta 3 častne, 240 rednih in 3 podporne ude. Dasi je izgubilo 13 udov, vendar je imelo društvo v letu 1892 vsled pridobitve novih 33 rednih in 3 podpornih udov, več udov, nego leta 1891. — Društvo je imelo imovine 10.648 gld. 96 kr. v gotovini in 550 gld. v vrednostnih papirjih, za 988 gld. 54 kr. več, kakor leta 1892. — Po pravilih določeni 30-odstotni donesek za leto 1892 v znesku 103 gld. 83 kr. in drugi obrok k troškom za obvezila v znesku 77 gld. 18 kr., je društvo odposlalo centralnemu zakladu avstrijske družbe rudečega križa. — Podružnice je imelo 17, izmed katerih dve vsled neugodnih krajevnih razmer niste delovale. Podružnice so imele 458 udov in imovine 4830 gld. 68 kr. v gotovini in 95 gld. v vrednostnih papirjih.

(Breška podružnica sv. Cirila in Metoda) ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 30. julija 1893 ob 7. uri zvečer v čitalničnih prostorih v hotelu „Klembas“ v Brežicah z nastopnim redom: Nagovor načelnika, oziroma istemu namestnika, poročilo zapisnikarja, poročilo blagajnika, volitev načelnštva in slučajni nasveti. Vsi člani in prijatelji podružnice se s tem prijazno vabijo, da se udeležé zborovanja polnoštevilno v prid blagi stvari. Načelnštvo.

(Katoliško bralno in gospodarsko društvo“ na Svetem pri Komnu [Goriško]) imelo je minolo nedeljo, 23. t. m., svoj prvi poučni shod. Zbralo se je bilo mnogo poslušateljev in skoro vsi najodličnejši občinski gospodarji. Velečast. gosp. dekan govoril je o slovenskih hranilnicah in posojilnicah, ter priporočal posebno mladini varčnost in štedljivost. Društveni predsednik govoril je o koristi društvenega gospodarskega vrta, kjer naj bi se gojile mlade trte (bilfe), ki bi se vsako leto razdeljevale med društvene ude. Vsi navzoči so zvesto poslušali. Celó mladeniči so radi opustili svoje nedeljske igre in prišli poslušat. Res, vsa čast za dobro navdušenim Svečanom! Naj bi se večkrat ponavljali taki shodi, pa ne le pri nas, ampak po celem Krašu! — Pri tej priliki se opozarja slavno slovensko občinstvo, da ima zgornaj omenjeno društvo na prodaj od svojih udov do 30 hektov najfinejšega kraškega terana, katero vino je gotovo najboljšo vino na Slovenskem. Hekto stane 26—30 gld. (po kakovosti). Ako koga zanima, naj se obrne do društvenega odbora na Svetem (pošta Komen). Vas Sveto je poldrugo uro oddaljena od postaje nabrežinske. Kdor bi vzel več skupaj, postavilo bi se mu brezplačno po Nabrežini. — Podpirajmo domače vinorejstvo!

Telegrami.

Sežana, 26. julija. Udeležba mnogobrojna. Došle so sijajno sprejeli na kolo dvoru. Godba je svirala, gospice delile šopke. Trg je lepo ozaljšan. Postavljen je slavolok z napisom: „Vam, ki ste naši!“ Zborovanje v lepem redu. Zupan je zopet izvoljen predsednikom. Ženstva je mnogo zbranega.

Dunaj, 26. julija. Na zvezni progi pri Št. Vidu skočil je tovrni vlak iz tiru. Strojvodja je mrtev, vlakovodja pa težko poškodovan.

Dunaj, 26. julija. Truplo vojnega ministra Baura se je popoldne slovesno prepevalo na severne železnice kolodvor. Cesar, nadvojvode in ministri spremljali so krsto polovico pota. Pogreb bode v četrtek v Lvovu.

Zagreb, 26. julija. Začel se je strajk zidarjev. Praznuje jih 600.

Rim, 26. julija. Na povabilo kralja italijanskega se udeleži pruski princ Henrik vaj italijanske mornarice. Princ Neapoljski pojde v septembru k nemškim vojaškim vajam.

Carigrad, 15. julija. Umrl je Ali-Nizami-paša, jeden najstarejših turških admiralov in bivši veleposlanik v Peterburgu.

London, 26. julija. V dolnji zbornici je izjavil Grey, da je francoski zastopnik ustno naznanil blokado sijamskega obrežja. Angleška vlada hoče, kakor poprej, varovati angleške podložnike in njih imetje v Bangkoku.

London, 26. julija. Na posestvu Haversham pri Wolfertonu se je pokazala živinska kuga. Štiri živali so ubili, ostalo čedo pa osamili.

Honfleur, 26. julija. Dinamitna tovarna v Albonu se je razletela vsled eksplozije. Devet oseb mrtvih, dvajset težko ranjenih.

Saigon, 26. julija. Pomorska divizija admirala Humanna je odrinila v sijamski zaliv.

Tovarna za svileni blago G. Henneberg (e. in kr. dvorni založnik) v **Curihu** (Zürich) priporoča **naravnost zasebnikom, črno, belo in barvasto** svileni blago od 45 kr. do gld. 11.65 meter, — gladko, progasto, karirano, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, desinov itd.) vozine in carine prosto. Vzorec obratno. — Pisma veljajo 10 kr. in poštna karta 5 kr. v Švico. 12 (1 19—11)

Umrli so:

25. julija. Leopold Šule, umirovljeni železniški paznik, 77 let, Marije Terezije cesta 14, spridenje želodca.

V bolnišnici:

23. julija. Marija Mervar, dninarjeva žena, 80 let, oslabiljenje.

Tujci.

24. julija.

Pri **Maliču**: Vitez Pichler, dvorni svetnik; Allweiss, zasebnik; Horn, učitelj telovadbe; Jordan, elektrik, s soprogo; Sporer, Bettelheim, Kreu, trgovci; Goldstein, potovalec; Brosch z rodbino z Dunaja. — Langenbach, zasebnik, Heiss, učiteljica, in Gröner iz Prage. — Langhofer, uradnik, iz Oseka.

— dr. Schwarz z Bavarskega. — Kinkopf, potovalec, iz Kočevja. — Goldmann iz Brna. — Koppstein, trgovec, iz Siofoka. — Petrič, trgovec, z Vrhnike. — Hammerschlag iz Strasburga. — Matejan z Reke. — Zupan iz Kamne Gorice. — Niederl, potovalec, iz Grada.

Pri **Slonu**: Mück in Bachheimer z Dunaja. — Riboli s soprogo in otrokom iz Pulja. — Prima iz Milana. — Cardachy s sestro iz Trsta. — Koch iz Podgore. — Fischer iz Baresa. — Kavčič, poštar, iz Vipave. — Ambrozy, zasebnica, iz Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Medin iz Trsta. — Sehlender, doktorjeva soproga, z Gornjega Grada. — Marušič, katehet, iz Senja.

Pri **avstrijskem caru**: Sinigaghi z rodbino, Mušik, gostilničar, iz Trsta. — Jurman, učiteljica; Levstek, učitelj, s soprogo, iz Idrije. — Perko, učitelj, iz Črnomlja. — Engelman, nadučitelj, iz Starega Trga. — Schriefl, potovalec, iz Grada.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	738.3	13.6	sl. vzh.	jasno	
25. 2. u. pop.	735.7	25.0	"	"	0.00
9. u. zveč.	735.7	18.2	"	megla	
Srednja temperatura 18.9°, za 0.7° pod normalom.					

Stanje avstro-ogerske banke

dné 23. julija 1893.

(Brzjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 446.615.000 (— 6.954.000)
Kovinski zaklad	" 279.982.000 (— 33.000)
Listnica	" 162.611.000 (— 3.017.000)
Lombard	" 21.304.000 (— 582.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 36.465.000 (+ 6.667.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld. 312.664.000 (+ 148.000)

Granatna zapestnica zgubljena

je bila včeraj zvečer, 25. t. m., okolu 11. ure mej **Hafnerjevo pivarno** na sv. Petra cesti do **Slonovih ulic št. 3.** Kdor jo je našel, odda naj jo v prodajalnici g. **Supevca** v Slonovih ulicah, kjer bode dobil dobro plačilo. 372 1

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Primarij dr. V. Gregorič
je odpotoval
za čas od 23. julija do 10. avgusta.

Zahvala.

Za obilne dokaze blazega sočutja povodom bolezni in smrti našega iskreno ljubljene, nepozabnega soproga, ozir. očeta, starega očeta, brata, svaka in strijca, gospoda

Josipa Hočevarja

in za krasne vence ter mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku predragega rajnega izrekamo tem potom najglobokejšo in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 26. julija 1893.

371 1

Žalujoči ostali.

Organist

z dobrimi spričevali išče službe, katero želi v teku jednega meseca nastopiti. — Več pov. upravištvo. 366 4—2

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kapljice za želodec

zdravno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepilnim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. 202 16

Najcenejši, najelegantnejši in najtrajnejši
marmorno-mozajičen in terrazzo-graniten tlak

za cerkve, krstne kapele, kapele, vestibule, koridore, stopnišča, kuhinje, kopalne sobe, verande itd. itd.

priporoča specialna firma

Rella & Comp. na Dunaju,

katera sedaj tukaj in na Gorenjskem dela nekaj taci del, katera se izvrše po najnižji ceni po gld. 2.50 do 3.50 kvadratni meter v najlepši napravi in z večletnim jamstvom.

Od te firme narejena dela vidijo se tukaj v kopališču v hotelu pri Slonu, Rudolfinumu in mnogih zasebnih hišah.

Naročila za tukaj in na deželi vsprejema

349 9—5

stavbeno podjetje

Viljem Treo

Marije Terezije cesta šte. 10 v Ljubljani.

V CHIKAGO!!

k najznamenitejši 258 (23)

Kolumbovi svetovni razstavi

priporoča **vozne listke** po najnižji ceni in najugodnejši kombinaciji, in sicer: iz **Ljubljane** do **Chikago** in nazaj I. in III. razred po gld. 245.—, I. in II. razred gld. 370.— in višej.

mejnarodna potovalna pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani.

Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na razpolaganje. Vožnja zagotovi naj se prej ko prej.

Dunajska borza.

Dné 26. julija.

* Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 85 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 90 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 35 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	980 " — "
Kreditne akcije, 180 gld.	335 " — "
London, 10 funtov strl.	125 " — "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 90 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 87 "
Nemških mark 100	61 " 27 1/2 "

Dné 25. julija.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 45 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	193 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	4 1/2 % " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	143 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 30 "
Salmove srečke, 40 gld.	67 " 50 "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2880 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	130 " — "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.